

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.394/2011/7.szám

A Győri Ítéltábla a Reiniger Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Forstóber Gábor ügyvéd által képviselt **I.r. alperes** és a **II.r. alperes** ellen szerződés teljesítése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2011. május 10. napján kelt 20.G.40.009/2011/12. számú ítélete ellen az I.r. alperes részéről 16. és 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 504.300 (ötszáznégyezer-háromszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a II.r. alperessel kötött szállítási szerződés alapján a II.r. alperes megrendelésére 2010. április 16. és 2010. szeptember 13. között betonelemeket szállított a II.r. alperesnek. Az így leszállított áruk ellenértékéről a felperes által 2010. április 21. és 2010. szeptember 20. között kiállított számlákból azonban a II.r. alperes nem fizetett meg 8.405.233.Ft vételártartozást.

A szállításokat megelőzően 2010. március 23-án az I.r. alperes - aki a II.r. alperes tagja, és ügyvezetője - teljes bizonyító erejű magánokiratban „*a II.r. alperes felperessel szembeni fizetési határidőn túl felmerülő tartozásáért készfizető kezességét vállalt.*” Az alperesek a 8.405.233.Ft vételártartozást annak ellenére sem egyenlítették ki, hogy a felperes 2010. szeptember 24-én erre felszólította őket. A követelést részben vitatva arra hivatkoztak, hogy „nem minden teljesítésüket számolta el a felperes”.

A felperes módosított keresetében 8.405.233.Ft, és ezen összegből a keresetében meghatározott egyes számlákba foglalt részösszegek esedékességétől kezdődően a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatai megfizetésére egyetemlegesen kérte az alpereseket kötelezni.

A keresetét a II.r. alperessel szemben a Ptk.379.§. (1) bekezdésére alapította, arra hivatkozva, hogy a II.r. alperes annak ellenére, hogy a betonelemeket átvette, a vételárat nem egyenlítette ki. Az I.r. alperessel szemben arra hivatkozott, hogy az I.r. alperes a II.r. alperes szállítói tartozásáért készfizető kezességet vállalt. (Ptk.274.§. (2) bekezdés)

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I.r. alperes kifogás útján - a Ptk.210.§. (4) bekezdésére hivatkozva - megtámadta a készfizető kezességi szerződést, annak érvénytelenségére hivatkozott. Előadta, hogy a megtevesztés abban nyilvánult meg, hogy a II.r. alperes a saját megrendelőjével, a "A" Kft-vel tárgyalásokat folytatott arról, hogy a II.r. alperes által elvégzett munkák ellenértékét oly módon fizeti meg a megrendelője, hogy a vállalkozói díjat engedményezik a felperesre. Az I.r. alperes részéről a kezességvállalást tartalmazó okirat aláírására pedig azért került sor, mert a felperes azt jelezte, hogy annak aláírása „csak formalitás”, amennyiben az engedményezési okirat elkészül, úgy ténylegesen az I.r. alperesnek nem kell helytállnia, a kötelelem alól szabadul. A II.r. alperes nem vitatta, hogy a felperes keresete szerinti árukat, a megjelölt értékben átvette, de arra hivatkozott, hogy „bizonyos általa teljesített befizetésekkel” a felperes nem csökkentette a követelését, azok elszámolása nem történt meg.

Az elsőfokú bíróság a 2011. május 10. napján kelt 20.G.40.009/2011/12. sorszám alatti fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 8.405.233.Ft-ot, ezen összegből a rendelkező részben meghatározott részösszegek utáni kamatát, valamint 1.029.600.Ft perköltséget. **Határozata indokolása szerint** a felperes és a II.r. alperes között a Ptk.379.§. (1) bekezdése szerinti szállítási szerződés jött létre. A felperes igazolta (mérlegjegyekkel, szállítólevelekkel, számlákkal és folyószámla-kivonattal), hogy a számlákban szereplő termékeket a II.r. alperesnek leszállította, azok átvételét II.r. alperes maga sem vitatta. Az elsőfokú bíróság így azt vizsgálta, hogy a II.r. alperes által kifogásolt tételeket a felperes ténylegesen elszámolta-e. A II.r. alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes által már elszámoltnál többet teljesített, és ezért a felperesi követelés tovább csökkentendő. Megállapította, hogy az "B" által átvett 901.625.Ft-ot a felperes a II.r. alperes teljesítéseként az ezzel összefüggő számlából és előlegszámlából, és a folyószámla-kivonatból megállapíthatóan már elszámolta. Az II.r. alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére azt pedig nem tudta azt bizonyítani, hogy a felperes képviselőjeként "B" a II.r. alperes által hivatkozott 901.625.Ft-on kívül, azt meghaladóan vett volna át további 450.625.Ft-ot. A II.r. alperes által hivatkozott további 47.500.Ft fuvardíj elszámolása pedig szintén megtörtént, a felperes igazolta, hogy ezzel a II.r. alperesi teljesítéssel már csökkentve terjesztette elő a keresetét. Nem bizonyította a II.r. alperes azt sem, hogy a felperesnek csökkentenie kellett volna a keresetét az állítólagosan visszaszállított 36 darab alátétfa 112.500.Ft-os értékével. Így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szállítási szerződésből eredően a II.r. alperesnek 8.405.233.Ft összegű díjtartozása áll fenn a felperessel szemben.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve alaptalannak találta az I.r. alperes érvénytelenségi kifogását. Az I.r. alperes a Pp.164.§. (1) bekezdése szerint őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta azt bizonyítani, hogy a készfizető kezességi nyilatkozat aláírásakor őt a felperes megtevesztette volna. A készfizető kezességet

az I.r. alperes éppen annak érdekében vállalta, hogy megfelelő biztosítékot nyújtson ahhoz, hogy a felperes a II.r. alperes által megrendelt árut szállítsa anélkül, hogy azok ellenértékének kiegyenlítése egyidejűleg megtörtént volna. A készfizető kezességi szerződés az I.r. alperes részéről a felperes és a II.r. alperes közötti szállítási szerződést biztosító mellékkötelezettség volt. Amennyiben az I.r. alperes lényeges körülménynek tekintette volna a kezesség elvállalásakor, hogy engedményezés létrejötte esetén a kötelezettsége alól szabadul, úgy ezt a készfizető kezességvállaló nyilatkozatban kiköthette volna, hiszen a háromoldalú tárgyalások a felperes, a II.r. alperes és a "A" között már a kezességvállalásra vonatkozó okirat aláírását követően zajlottak. Miután az I.r. alperes a kezességvállaló nyilatkozat érvénytelenségét nem bizonyította, és mivel a II.r. alperes sem tudta igazolni, hogy az általa előadott összegekkel még csökkenteni kellene a felperes követelését, az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen kötelezte a kereset szerint.

Az elsőfokú ítélet ellen az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben - tartalma szerint - annak megváltoztatásával a vele szembeni kereset teljes elutasítását kérte. Fellebbezésében fenntartotta a készfizető kezességi szerződéssel szemben kifogás útján érvényesíteni kívánt megtámadási kifogását, a már előadottak szerint. Álláspontja szerint e körben az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelte.

Az ítélet tábla 2012. január 11-én kelt Gf.II.20.394/2011/5.sorszám alatti végzésével a II.r. alperes fellebbezését jogerősen elutasította.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján. Arra hivatkozott, hogy az I.r. alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére sem tudta bizonyítani, hogy az általa hivatkozottak szerint őt megtévesztette volna a felperes a kezességi szerződés megkötésekor. A tanúvallomások éppen azt támasztják alá, hogy a felperes nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a kezes az engedményezés esetleges megtörténte esetén szabadulna a kötelezettsége alól. Megállapítható az is, hogy az engedményezési szerződés a felek érdekeltérése miatt hiúsult meg, így alaptalanul hivatkozik az I.r. alperes arra is, hogy a felperesnek lett volna felróható, hogy az engedményezési szerződés aláírása utóbb elmaradt.

Előrebocsátja az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítéletet a Pp.253.§ (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek alapján - fellebbezés hiányában - a felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek a II.r. alperesre vonatkozó rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-a szerint helyesen, okszerűen, összességükben értékelve a perben releváns tényeket helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetései is helytállóak. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak indokolásával is teljes egészében egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp.254.§. (3) bekezdése).

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

A felperes a perben teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolta, hogy az I.r. alperes készfizető kezességét vállalt a II.r. alperesnek a felperessel szembeni - a közöttük létrejött szállítási szerződésből eredő - tartozásaiért.

Az I.r. alperes fellebbezési hivatkozásával ellentétben elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg azt, hogy az I.r. alperes a Pp.164.§. (1) bekezdése szerint őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére sem tudta azt a védekezése ténybeli alapjaként felhozott állítását bizonyítani, hogy a készfizető kezességi nyilatkozat aláírásakor őt a felperes megtévesztette volna.

A bizonyítékok okszerű mérlegelése pedig a másodfokú bíróságot is köti. (BH 2006. 403.) Ezért az I.r. alperesnek a készfizető kezességi szerződés érvénytelenségére vonatkozó kifogása alaptalan.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy az I.r. alperes által a megtámadási kifogása alapjaként felhozott engedményezési szerződés létre sem jött, ezért az erre való hivatkozása a kezességi szerződés megtámadása körében így egyébként is súlytalan.

Az egyenes adós II.r. alperes a tartozását nem vitatottan nem fizette meg a felperesnek, ezért az elsőfokú bíróság az érvényes készfizető kezességvállalás alapján érdemben helytállóan kötelezte a II.r. alperest is teljesítésre, a Ptk. 272.§-a és 274.§ (2) bekezdés a.) pontja szerint.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is peresztes I.r. alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes perkötségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítéletábra a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével bruttó 254.000.- forintban állapította meg.

Köteles továbbá az I.r. alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, az Itv. 59.§ (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Győr, 2012. évi február hó 15.napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk. bíró

A kiadmány hitelül

kiadó: